

Sygn. akt VU 733/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku D. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania D. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 lipca 2016 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 733/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lipca 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił D. C. prawa do emerytury górniczej wskazując, iż nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie udowodnił żadnego okresu pracy górniczej.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 8 sierpnia 2016 roku złożył D. C. wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie prawa do emerytury górniczej. Skarżący wskazał, że w okresie pracy w (...) w R. wykonywał pracę spełniającą warunki do uznania jej za pracę górniczą pracując na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce w okresie od dnia 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku od dnia 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od dnia 1 stycznia 2000 roku do nadal.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania. Organ rentowy wskazał, że do stażu pracy górniczej nie zaliczył wnioskodawcy okresu od 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od 1 stycznia 2000 roku do 16 listopada 2006 roku ponieważ stanowiska : kierowca, kierowca samochodu ciężarowego pow. 3,5 ton, kierowca samochodu ciężarowego pow. 20 t. nie są pracą górniczą i nie figurują w cał. Nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku (Dz.U. z 1995 r., Nr 2, poz. 8).

Do pracy górniczej nie zaliczono również okresu od 17 listopada 2006 roku do chwili obecnej, na stanowisku kierowca – operator sam. sprzętu technicznego na odkrywce, ponieważ z przedłożonej dokumentacji wynika, że ubezpieczony wykonywał takie same czynności jak przed 17 listopada 2006 rokiem kiedy był zatrudniony na stanowisku kierowcy ciężarówki o ciężarze pow. 20 ton.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca D. C., urodzony w dniu (...). Dnia 4 maja 2016 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca był członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 2-5v akt ZUS)

Decyzją z dnia 15 lipca 2016 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej uznając, że wobec wymaganych ustawowo 25 lat pracy górniczej wnioskodawca nie wykazał żadnego okresu pracy stanowiącego pracę górniczą określoną w art. 50c ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

(dowód: decyzja z dnia 15 lipca 2016 roku . – k. 30 akt ZUS)

D. C. od dnia 27 listopada 1979 roku do chwili obecnej jest zatrudniony w (...) S.A. Oddział (...) B., które do dnia 31 grudnia 1998 r. było przedsiębiorstwem państwowym a z dniem 1 stycznia 1999 r. zostało sprywatyzowane i wnioskodawca stał się z mocy prawa pracownikiem (...) Spółka Akcyjna (obecnie (...) S.A. Oddział (...) na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie zatrudnienia zajmował następujące stanowiska:

- od dnia od dnia 27 listopada 1979 roku do dnia 30 sierpnia 1992 roku – kierowca na oddziale (...)
- od dnia 1 września 1992 roku do dnia 30 kwietnia 1999 roku – kierowca-mechanik na oddziale (...)
- od dnia 1 maja 1999 roku do 31 marca 2006 roku – kierowca prowadzący stale samochody ciężarowe powyżej 3,5 tony na oddziale (...)
- od dnia 1 kwietnia 2006 roku do 16 listopada 2006 roku – kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze człon. pow. 20 ton na oddziale (...),
- od dnia 17 listopada 2006 roku do chwili obecnej - kierowca-operator samochodu sprzętu technicznego na odkrywce na oddziale (...),

(dowód: umowa o pracę z dnia 27 listopada 1979 roku, k. 1 akt osobowych B, angaż, k. 21, 28, 30 42, 49 akt osobowych B)

W okresie od 26 października 1977 roku do 16 października 1979 roku D. C. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(dowód: wyciąg z książeczki wojskowej, k. 23 kat ZUS)

Dnia 26 kwietnia 2006 roku D. C. nabył uprawnienia w kategorii uprawniającej go do obsługi żurawi przenośnych o udźwigu do 32 ton.

(dowód: zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 21 marca 2017 roku od minuty 21:05 do minuty 22:46, protokół z rozprawy, k.30 akt sprawy)

Dnia 14 grudnia 2006 roku D. C. uzyskał zaświadczenie kwalifikacyjne do obsługi urządzeń transportu bliskiego uprawniające go do obsługi w kategorii II Ż, żurawi przenośnych o udźwigu do 6 ton.

(dowód: zaświadczenie nr (...), k. 51 akt osobowych B)

Od 27 listopada 1979 roku do chwili obecnej D. C. pracuje na oddziale (...). Jest to Oddział (...).

W okresie od 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od 1 stycznia 2000 roku do kwietnia 2001 roku wnioskodawca obsługiwał pojazdy ciężarowe z wywrotem skrzyni ładunkowej marki (...) oraz (...).

Samochodami tymi przewoził urobek, nadkład, materiały podsypkowe spod maszyny podstawowej na wyznaczone na odkrywcę miejsce. Wnioskodawca przewoził nadkład z miejsca pracy koparki pod koparkę główną, aby ta mogła zebrać materiał na przenośniki taśmowe. Ubezpieczony wywoził również zbędny nadkład w postaci żwiru i piasku z terenu odkrywki. Przewoził materiał spadający z urabianej ściany do kruszarki, a po przerobieniu materiału przez kruszarkę, rozwoził na drogi dojazdowe do koparki.

Oprócz transportu urobku i nadkładu od kwietnia 2001 roku do 26 kwietnia 2006 roku wnioskodawca obsługiwał także żuraw samochodowy służący do transportowania różnego rodzaju rzeczy, załadunku środków bądź transportu słupów elektrycznych oraz przekładni. Około 80 % czasu pracy zajmowało wnioskodawcy transportowanie pojazdem ciężarowym nadkładu i urobku, a pozostały czas transportowanie dźwigiem części maszyn górniczych.

Od 27 kwietnia 2006 roku do chwili obecnej wnioskodawca obsługuje wyłącznie żurawie zarówno wielkogabarytowe oraz specjalistyczne zamontowane na podwoziu samochodowym. Żurawie specjalistyczne jak i wielkogabarytowe służą do transportowania materiałów do remontów maszyn górniczych w poziomie lub pionie, celem umożliwienia rzemieślnikom wymiany zużytych części na sprawne.

Wnioskodawca wykonywał prace transportowe żurawiami przy remontach głównych, bieżących i awariach urządzeńciągów (...) (koparka-taśmociąg-zwałowarka) tj. układanie kolektorów wodnych odwodnienia powierzchniowego wkopu, wymiana agregatów pompowych w studniach odwodnieniowych terenu górniczego, wymiana zużytych zestawów krążników taśmociągów, praca przy czyszczeniu wózków zrzutowych koparek i zwałowarek, praca przy wymianie lin napinających wysięgników koparek i zwałowarek. Wnioskodawca pracował tak stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: charakterystyka pracy, k. 25-27 akt sprawy, zeznania świadka J. K. (1) na rozprawie w dniu 29 grudnia 2016 roku od minuty 04:08 do minuty 12:35, protokół z rozprawy, k.21-22v akt sprawy, zeznania świadka K. K. na rozprawie w dniu 29 grudnia 2016 roku od minuty 12:35 do minuty 25:27, protokół z rozprawy, k.21-22v akt sprawy, zeznania świadka P. Ł. na rozprawie w dniu 29 grudnia 2016 roku od minuty 25:27 do minuty 33:32, protokół z rozprawy, k.21-22v akt sprawy, zeznania świadka J. K. (1) na rozprawie w dniu 29 grudnia 2016 roku od minuty 04:08 do minuty 12:35, protokół z rozprawy, k.21-22v akt sprawy, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 21 marca 2017 roku od od minuty 16:36 do minuty 25:53, protokół z rozprawy, k.29-30v akt sprawy, zeznania świadka na rozprawie w dniu 21 marca 2017 roku od minuty 2:10 do minuty 15:20, protokół z rozprawy, k.29-30v akt sprawy)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2008 uznała, że D. C., pomimo posiadania angaży na stanowiska:

- kierowcy w okresie 27 listopada 199 roku do 28 lutego 1989 roku i od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku,
- kierowcy prowadzącego stale samochody ciężarowe pow. 3,5 ton w okresie od 1 stycznia 2000 roku do 31 marca 2006 roku,
- kierowcy samochodu ciężarowego/członowego/ pow. 20 ton w okresie od 1 kwietnia 2006 roku do 16 listopada 2006 roku,
- kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywcę od 17 listopada 2006 roku,

faktycznie wykonywał pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, która swoim charakterem odpowiadała pracy na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywcę wskazanej w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku w Załączniku nr 2 w pozycji 6.

(dowód: pismo pracodawcy wnioskodawcy, k. 19-20 akt sprawy)

W dniu 25 kwietnia 2016 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym zaświadczyła, że w okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą:

- od dnia 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionym w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. 2 pozycja 6,
- od dnia 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionym w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. 2 pozycja 6,
- od dnia 1 stycznia 2000 roku do nadal na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionym w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. 2 pozycja 6.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej – k. 8 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.)

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej

co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei w myśl art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoza, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie zaliczane jest do pracy górniczej oraz wykonywanej w przodkach uwzględnianej w rozmiarze półtorakrotnym, powinno ustalić rozporządzenie wydane na podstawie delegacji ustawowej z art. 50d ust. 3. Ponieważ

rozporządzenie takie nie zostało wydane, obowiązuje nadal (z mocy art. 194 wskazanej ustawy) wykaz stanowisk zawarty w załączniku nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 roku Nr 2, poz. 8), wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 5 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1995 roku, Nr 30, poz. 154). Wykaz ten obowiązuje jednak jedynie w takim zakresie, w jakim jego przepisy nie są sprzeczne z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS. A zatem zakładowe wykazy stanowisk, na których wykonywana jest praca górnicza, muszą być zgodne z wykazem nr 2 stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia, obejmującego stanowiska pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą lub wykazem nr 3 stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia, obejmującego stanowiska pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym. Jednakże dokonana przez pracodawcę kwalifikacja zajmowanego przez konkretnego pracownika stanowiska, jak i ewentualna zmiana tej kwalifikacji na podstawie protokołu komisji weryfikacyjnej, nie przesądza jeszcze o zaliczeniu zatrudnienia na tym stanowisku do pracy górniczej. O uznaniu pracy za pracę górniczą w rozumieniu omawianych przepisów nie decyduje bowiem treść wymienionych dokumentów, ale charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998r., II UKN 570/97, OSNAPiUS 1999, nr 6, poz. 213, z dnia 22 marca 2001r., II UKN 263/00, OSNAPiUS 2002, nr 22, poz. 553 oraz z dnia 2 czerwca 2010r., I UK 25/10, LEX nr 621137). Rozporządzenie wykonawcze nie może zatem przyznawać ubezpieczonym większych uprawnień niż uczynił to ustawodawca. Tym samym, przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowiąc muszą zawsze punkt wyjścia do oceny zasadności roszczeń emerytalnych wnioskodawcy.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy wnioskodawca wykonywał pracę górniczą w okresie zatrudnienia w (...) w B. (obecnie w (...) z siedzibą w R.) od dnia 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od 1 stycznia 2000 roku do chwili wydania zaskarżonej decyzji.

Wnioskodawca podnosił, że w tym okresie tak jak wynika z wystawionego mu przez (...) z siedzibą w R. świadectwa pracy górniczej wykonywał pracę kierowcy - operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionego w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz. 6, a organ rentowy z uwagi na fakt zajmowania przez skarżącego stanowiska kierowcy, kierowcy samochodu ciężarowego pow. 3,5 ton, kierowcy samochodu ciężarowego pow. 20 t.

Należy podnieść, że treść świadectwa wykonywania pracy górniczej nie została w sposób prawidłowy sformułowana, gdyż nie określa rodzaju prac, które faktycznie wykonywał skarżący, jak tego wymaga art. 50c ustawy, a jedynie zajmowane przez niego stanowisko wymienione w załączniku nr 2 poz. 6 rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r. Tymczasem o uznaniu konkretnej pracy (wykonywanych czynności służbowych) za pracę górniczą w rozumieniu przepisów emerytalno-rentowych decyduje charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika, a nie nazwa stanowiska, protokół komisji weryfikacyjnej czy wreszcie świadectwo pracy. Zatem operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce tylko wtedy uzyska potwierdzenie zatrudnienia przy pracy górniczej, gdy na odkrywce w kopalni węgla brunatnego pracował przy urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych (tak: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2012-04-04, I UK 440/11).

Stwierdzenie zatem przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy górniczej, iż skarżący zajmował stanowisko wymienione w załączniku nr 2 do rozporządzenia poz. 6, nie jest jeszcze równoznaczne z wykonywaniem przez niego pracy, o której mowa w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy, jak chce skarżący. Zwłaszcza, że jak wynika z akt osobowych

pracodawca w spornych okresach nie powierzył skarżącemu stanowiska kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, ale zajmował on stanowiska: kierowcy, kierowcy samochodu ciężarowego pow. 3,5 ton, kierowcy samochodu ciężarowego pow. 20 t.. Stanowisko kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wnioskodawca zajmował dopiero od dnia 17 listopada 2006r. Należy podkreślić, że zmiana nazewnictwa zajmowanego stanowiska przy niezmiennych obowiązkach w całym spornym okresie, co potwierdza skarżący oraz świadkowie, nie może doprowadzić do zmiany charakteru wykonywanej pracy.

Legitymowanie się zatem przez skarżącego świadectwem wykonywania pracy górniczej nie oznacza jeszcze, że rzeczywiście wykonywał on prace górnicze. Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z angażu wynika, że wnioskodawca w spornym okresie nie pracował na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, ale na stanowisku kierowcy, kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 ton, kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 20 ton, które nie są wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Organ rentowy podniósł, że dopiero od dnia 17 listopada 2006r. do chwili obecnej wnioskodawca pracuje na stanowisku wymienionym w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku, a mianowicie stanowisku kierowcy- operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Nie mniej z uwagi na ustalenia, że skarżący cały czas także po dniu 16 listopada 2006r. ma takie same obowiązki jak w okresie poprzednim, organ rentowy odmówił zaliczenia do pracy górniczej także okresu od 17 listopada 2006r.

Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Skarżący domagając się zaliczenia spornego okresu do stażu górniczego winien wykazać, że na zajmowanych stanowiskach wykonywał prace wymienione w art. 50 c ustęp 1 pkt 4 ustawy emerytalnej.

Charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji pracowniczej oraz kompatybilnych i spójnych zeznań świadków: J. K. (2), K. K., P. Ł., R. P. oraz zeznań wnioskodawcy.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że od dnia 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od dnia 1 stycznia 2000 roku do 26 kwietnia 2006 roku wnioskodawca przewoził na odkrywce samochodami ciężarowymi urobek oraz nakład z miejsca pracy koparki, wywoził zbędny nakład w postaci żwiru i piasku z terenu odkrywki, przewoził nadkład spadający z urabianej ściany do kruszarki. Oprócz przewożenia urobku i nadkładu od kwietnia 2001 roku do 24 kwietnia 2006 roku wnioskodawca dodatkowo obsługiwał żuraw samochodowy. Nie mniej przewożenie materiałów górniczych na odkrywce samochodem ciężarowym zajmowało skarżącemu około 80 % czasu pracy, obsługa dźwigu jedynie 20% czasu.

Sąd uznał, że wykonywana w tym okresie przez wnioskodawcę praca (od dnia 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od dnia 1 stycznia 2000 roku do 26 kwietnia 2006 roku) była pracą górniczą Przewożenie samochodami ciężarowymi na odkrywce urobku oraz nadkładu mieści się bowiem w pojęciu prac przy przewożeniu nadkładu i złoża , które to prace wymienione są w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Prace te skarżący wykonywał w spornych okresach do marca 2001r. stale, a od kwietnia 2001r. kiedy zaczął dodatkowo obsługiwać dźwig, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy. W świetle art. 50b ustawy wykonywanie pracy górniczej w połowie wymiaru czasu pracy, jest wystarczające do zaliczenia jej do stażu górniczego.

Dopiero od dnia 27 kwietnia 2006 roku wnioskodawca obsługiwał wyłącznie żurawie wielkogabarytowe lub specjalistyczne i tak jest do chwili obecnej. Praca przy obsłudze dźwigu polega na sterowaniu ruchami dźwigu ze stanowiska operatorskiego. Dźwigiem specjalistycznym wnioskodawca wykonywał prace pomocnicze przy bieżących remontach koparek wielonaczyniowych, zwałowarek, stacji napędowych oraz przenośników, polegające na przemieszczaniu w poziomie lub pionie niezbędnych do remontu części, które były wymieniane przez rzemieślników. Na oddziale odwodnieniowym były to kolektory oraz agregaty pompowe w studniach wodnych. Dźwigiem wielkogabarytowym wnioskodawca natomiast przewoził materiały do bieżących remontów koparek i przenośników oraz pomagał przy tych remontach przemieszczając w poziomie i pionie niezbędne do remontu części o większych gabarytach, takie jak czerpaki na duże koło, przekładnie oraz sprzęgła, które wymieniali rzemieślnicy.

Wnioskodawca uważa, że prace te były pracami górniczymi, gdyż wykonywał je na odkrywce, a praca operatora dźwigu przy pracach górniczych na odkrywce jest pracą górniczą. O ile rację ma skarżący, że praca operatora dźwigu przy pracach górniczych jest pracą górniczą. To już nie można zgodzić się z twierdzeniem, że każda praca na odkrywce jest pracą górniczą. Ustawodawca do prac górniczych na odkrywce nie zaliczył wszystkich prac, a tylko prace wymienione w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Wśród wymienionych w tym przepisie prac górniczych znajdują się prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Wnioskodawca uważa, że właśnie takie prace wykonywał w całym spornym okresie. Pojęcie bieżącej konserwacji wymaga, aby były to prace mające ścisły związek z konserwacją agregatów i urządzeń. Bieżąca konserwacja to prace bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu. Prace wykonywane przez wnioskodawcę od kwietnia 2006 nie miały takiego charakteru. Wnioskodawca nie pracował bowiem bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu wydobywczego, jak wymaga przepis art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, a li tylko obsługiwał dźwig, co umożliwiała rzemieślnikom dokonanie remontu maszyny górniczej. Wykonywał zatem prace pomocnicze przy remontach maszyn górniczych. Niewątpliwie praca skarżącego miała mniej obciążający charakter niż praca rzemieślników zajmujących się bezpośrednio bieżącą konserwacją maszyn podstawowych, którą to pracę ustawodawca zalicza do pracy górniczej. Jego zadaniem było li tylko odpowiednie ułożenie dźwigu przy maszynie górniczej, tak aby rzemieślnicy mieli dostęp do niezbędnej do remontu części maszyny górniczej. Były to niewątpliwie czynności niezbędne do tego by remont się odbył, ale nie były to czynności związane bezpośrednio z bieżącą konserwacją maszyn wydobywczych, a li tylko czynności o pomocniczym charakterze w stosunku do prac polegających na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń. Prace wykonywane przez skarżącego były pracami stricte transportowymi i charakteru tego nie zmienia fakt ich wykonywania na odkrywce przy pomocy zamontowanego do samochodu ciężarowego dźwigu. A zatem transportowania sprzętu i części maszyn na dźwigu w pionie i poziomie na stanowisku pracy nie sposób zaliczyć do prac górniczych przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Bieżąca konserwacja to prace bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu, a nie prace polegające na podnoszeniu części maszyn celem naprawy sprzętu. Ponadto z dokumentu w postaci charakterystyki stanowiska pracy wynika, że wnioskodawca nie pracował wyłącznie przy bieżących remontach maszyn górniczych, jak zeznał, ale również przy remontach głównych urządzeń KTZ.

Praca operatora ciągnika (sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce) tylko wówczas będzie zatem pracą górniczą jeżeli mieści się w przepisie art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy. Nie można natomiast ciągnika uznać za sprzęt technologiczny wówczas, gdy służył on do wykonywania prac transportowych na odkrywce. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2011r. w sprawie I UK 381/10 uznając, że praca kierowcy ciągnika polegająca na przewozie z magazynu do wkopu urządzeń do wulkanizacji taśm, urządzeń elektrycznych do remontu koparek i zwałowarek **oraz transporcie i przemieszczaniu na odkrywce** barakowozów nie jest pracą górniczą w rozumieniu art. 36 ust. 1 pkt 4 (aktualnie art. 50c ust. 1 pkt 4) ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Ponieważ wnioskodawca pracując na odkrywce w charakterze operatora dźwigu od kwietnia 2006r. nie wykonywał prac górniczych przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, ani innych prac wymienionych w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy, ale prace transportowe, mające pomocniczy charakter przy bieżącej konserwacji agregatów i

urządzeń wydobywczych, to nie można zaliczyć mu w/w spornego okresu do pracy górniczej. Ponadto wnioskodawca pracował nie tylko przy naprawach sprzętu wydobywczego tj. koparki wielonaczyniowej, ale także przy naprawach zwałowarek i przenośników. Tylko natomiast praca przy bieżących remontach urządzeń wydobywczych jest pracą górniczą.

Ponieważ obsługiwany przez ubezpieczonego żuraw nie służył do wykonywania prac wymienionych w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego bądź przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, nie było podstaw do zaliczenia tego okresu do pracy górniczej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015 roku, I UK 280/14, Legalis oraz wyroki Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 5 marca 2014 roku, III U 63/14 oraz z dnia 12 marca 2014 roku, III U 2/14, Portal Orzeczeń MS).

Po zaliczeniu skarżącemu do stażu górniczego okresów pracy od dnia 27 listopada 1979 roku do 28 lutego 1989 roku od 1 maja 1991 roku do 28 lutego 1992 roku oraz od 1 stycznia 2000 roku do 26 kwietnia 2006 roku legitymuje się on jedynie stażem wynoszącym 16 lat, 1 miesiąc pracy górniczej, wobec wymaganych ustawowo 25 lat.

Ponieważ wnioskodawca nie wykazał 25-letniego okresu pracy górniczej, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 §1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.